

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt
Fél évre 3 „
Negy. évre 1 frt 50 kr.
Egy szám ára 5 kr.

Hirdetések és nyilt-
téri közlemények
jutányosan közöltnék.

VÉGVIDÉK

Politikai lap.

Szerkesztőség:

Starcsovai ut 3 sz. a.

Kiadóhivatal:

József főherceg
utca 11 szám.

Közlemények a szer-
kesztőségbe, előfize-
tési és hirdetési díjak,
így a lap szétküldé-
sére vonatkozó pana-
szok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap, szerda és
péntek reggel.

Főszerkesztő:

Feymann Gyula.

Felelős szerkesztő:

Dr. Hódy Antal.

Hirdetések

Vig Simon nyomdájában is felvételnek.
Starcsovai utca 3. szám.

Magyar-szerb barátkozás.

Ilyen czim alatt több délmagyarországi lap megemlékezett arról, hogy a Pancsován megtartandó tanítói nagygyűlés alkalmával Belgrádba való kirándulás fog rendeztetni, s ez alkalomból a magyar tanítók Mihály szerb fejedelem szobrát nagy ovációk között meg fogják koszorúzni, viszont a szerbiai tanítók a zimonyi ezredévi emlékre helyeznek koszorút.

Ugy tudjuk, hogy ez a helyi bizottság által összeállított végleges programmba még nincs felvéve; éppen azért szólunk hozzá a dologhoz most, amikor még ez a kényes és nagy felelősséggel járó kérdés csak mint terv van felvetve.

Kényes és felelősségteljesnek mondjuk ezt a tervbe vett nemzetközi barátkozást, mert ismerjük a viszonyokat. — Nagyon jól ismerjük azt a százados ellenszenvet, gyűlöletet, melyet a szerbek Magyarország iránt tápláltak s ma is táplálnak és számtalan alkalommal kifejezésre juttattak. Nem felejtettük el azokat az összekoccanásokat, melyek a magyar állam és Szerbia között utóbbi időben felmerültek s melyek mindannyiszor a szerbek részéről tanusított ellenséges indulatból keletkeztek. Hogy többet ne említsünk, a legutóbbi zászlósértés, a magyar lobogónak sárba taposása a szerb csöcselék által: vajjon a rokonszenv és baráti indulat kifolyása volt-e?

Az a folytonos huza-vona, mely az átkelés megnehezítése végett évek óta folyik szerb és magyar részről: ugyan alkalmas-e a testvéresülés előkészítésére? — Bizonyára nem.

Tudjuk igen jól, hogy a kik felvetették a tanítói gyűlés alkalmából megvalósítandó testvéri ölekezés eszméjét, azokat a legnemesebb indulat, s a legőszintébb reménység vezérelte; — de nem gondolták meg azt a feszült viszonyt, a mely a két szomszéd nemzet között fenáll, s mely nagyon könnyen meghiúsíthatja a tanítók nemes törekvéseit, sőt előreláthatólag rideg, sértő módon való visszautasításra, talán zavargásokra is fog alkalmat szolgáltatni.

Maradjanak a tanítók az ő tulajdonképeni céljuknál, szép hivatásuk terén; a nagygyűlés ünnepeinek egyik érdekes pontjaként felvehetik a programmba a belgrádi kirándulást, de ez csak magán jellegű látogatás lehet, talán szerbiai kollégáik részéről meg lesz a kartársi fogadtatás is; — de a politikába, a nemzetközi barátkozásba ne avatkozzanak, mert atól a nemzettől, a mely a magyar zászlót lépten-nyomon gyalazza, mocskolja, nagyon könnyen visszautasításra, inzultálásokra találhat.

Hiszen nem kell külföldre mennünk: többször megtörtént az Horvátországban is, hogy a magyar kirándulókat inzultálták, megdobálták.

A Dráván és Száván túli vidék nem alkalmas talaj a testvériség csiráinak fejlesztésére.

Hogy pedig a zimonyi magyar emléket szerb alattvalók koszorúzzák meg: ezt talán maguk a tervező férfiak sem remélik; hát ugyan a magyar nemzeti és állami ünnepélyeken, a melyek német, szerb s minden nemzetiségű honfiainknak egyaránt ünnepei voltak — láttunk-e a magyarországi szerbek közül valaha egyet is részt venni? nem mindig a legsértőbb passzivitással húzódtak-e félre szerbjeink az országos, és helyi ünnepélyeinkről? Pedig sokan vannak közöttük, akik magyar állami fizetést húznak!

Hát ugyan lehet-e komoly megfontolással várni azt, hogy a belgrádi szerbek örömkönyvekkel jöjnek részt venni a magyar államiság ünneplésében, testvéries indulattal koszorúzzák meg azt az emléket, a mely őket százados gyűlölségeikre emlékezteti? nem; ezt remélni sem lehet, de talán kívánni sem lenne opportunus; ezért tehát csak hagyjunk fel olyan epizód rendezésével, a mely előreláthatólag fiascoval fog végződni, s a magyar államiság eszméjét oknélküli mellőzésnek, talán meghurcolásnak fogja kitenni szerb részről.

Mert a belgrádiak nem felejtették ám még el a montenegrói fejedelem fogadtatásakor történeteket, a mikor egy

TÁRCZA.

Méltóságos familia.

Órult, bolond, tulságosan szerelmes szívű emberek voltak mindig, mióta a világ fennáll, vannak ma is és lesznek a jövőben is, a kik nem vetnek számot saját helyzetükkel, a viszonyokkal, a társadalmi válaszfalakkal, hanem szeretnek önzetlenül, bolondul és becsületesen és azt, a kit az élet épen utjokba dobott s a kiért a szívük egyszerre, mintha vilamos áram érintette volna, hirtelen lángra gyúlt.

Ezek közé a ritka lények közé tartozott Barla Pista is, a ki egyszer látta meg és egyszer beszélt Szemerjai Adriennel s az örülésig beleszeretett.

Pista jóra való, szorgalmas tisztviselő volt a vármegyén, olyan kisebbszerű hivatalnok, kinek jövőjéhez lehetett is bizni, meg nem is, Adrienne pedig egy méltóságos királyi kamarásnak a leánya, nagyralátó, elkényeztetett, de igen szép kis leány, a kinek a Pistával való ismeretség épen nem hizelgett s a ki nagyon meg volt lepelve, mikor egy szép napon a szobalány azzal lépett be a szalonba, hol anyjával együtt időzött, hogy:

— Barla István ur tiszteletét ohajtja tenni!

— Tiszteletét? . . . Barla István ur? —

kérdezte hitetlenül a cselédtől. — Hát aztán mit akarhat ez itt?

Véletlenül-e vagy nem, de Szemerjai Adrienne hirtelen összenézett az anyjával s a méltóságos asszony nyomban intett a szobalánynak, hogy bocsassa be azt az urat.

És belépett Barla István ur, az alárendelt állású vármegyeyi tisztviselő, a kivel, mert véletlenül igen csinos arca van és jól tánczol, az előkelőbb kisasszonyok is elszoktak mulatni a bálakon, de a kiről Adrienne el sem tudta gondolni, hogy mit kereshet a házuknál. S mert a méltóságos asszony is így gondolkozott, hát még csak fel sem állottak, hanem ülve fogadták a talpig fekete ruhába öltözött, váratlan vendéget, a ki mintha valamit várt volna, egy darabig állott, tétovázott, míg végre is megszólalt.

— Boocsássák meg, asszonyom, azon vakmerőségemet, mely bátorságot adott ide jönnöm, a nélkül, hogy ezt előre bejelentettem volna.

— S a cél, édes Barla, a mely önt ide hozta? — kérdezte Szemerjainé, rá sem tekintve a fiatal emberre.

Barla Istvánt zavarba hozta ez a fogadtatás, melyre nem volt előkészülve, melyet nem várt, de azért nyugalmat erőltetett magára s tovább folytatá:

— Komoly és egész jövőmre életemre kiható fontos ügy hozott ide, asszonyom, egy becsületes és tiszta szándék, egy forrón és erő-

sen szerető szív, mely boldogság után vágy s rokonérzelmet keres. Öszintén, takargatás nélkül kívánok szólani s a mit még önmagam előtt is félttem sokáig bevallani, ime, most elárulom, hogy én szeretem szívem egész rajongásával, lelkem minden érzületével Adrienne kisasszonyt. . . .

— Szereti? — szakította félbe a méltóságos asszony heves mozdulattal a kipirult arcu ifjut.

— Igen szeretem már régen, első és egyetlen találkozásunk óta s ezennel megkérem a kezét!

Szavai még ott csengtek a teremben, mikor a méltóságos asszonyon erőt vett valami fojtó, göresös nevetés, hogy perczek teltek bele, míg megkérdezhetette a szintén nevető leányától:

— Nos, Adrienne, ez a kérés és ez a valomás tulajdonképen hozzád van adressálva, mit felelsz hát reá?

— Én? Mit felelek? — válaszolt a kisasszony gyors elhatározással.

— Igen, igen, hiszen még magam is kíváncsi vagyok a válaszodra.

Szemerjai Adrienne felállott, fejét büszken, mint a fejedelemasszonyok, hátra vetette, egy daczos és lenéző tekintettel végig nézte a fiatal embert s gunyos hahotával kiszaladva a teremből, úgy bevágta maga után az ajtót, hogy a falak is szinte megrendültek.

A szerencsétlen ember ott állott akkor is az asztal mellett, mintha a lábai gyökeret

bölcs intézkedés (?) folytán a magyarországi szerbeket erőszakkal vissza akarta tartani rendőrségünk az ünnepélyen való részvételből; és nagyon kedvező alkalom nyílik nekik most viszonzásképpen a tervezett testvéries ünnepélyt megzavarni.

Es végre is, hagyjuk el már azt a régi nótát, a melyet annyiszor szoktak hangoztatni, s a kormány is el szokott játszani mindannyiszor, valahányszor bel- és külföldön nemzeties érzelmeink, államiságunk kicsinylés, gúny és inzultusoknak van kitéve, s elégtétel szerzésre tehetetlenül csak azt szokta mondani: hogy a magyar lovagias nemzet.

Hagyjuk ezt a lovagiasságot! Ott ahol viszonzásra nem, hanem csakis sértésre számíthat nemzetünk, — az udvariasság ott már nem lovagiasság számba megy, hanem az önérzetnek a megalázkodását jelenti.

Ezeket vegyék figyelembe a helyi bizottság rendezői, és ne engedjék a belgrádi kirándulást politikai színezetűvé tenni, mert nagy felelősséggel jár ám a magyar nemzetet, s magyar államot ok nélkül nemzetközi mellőzésnek kitenni. Rójják le a magyar tanítók hazafiúi kegyeletüket Zimonyban a maguk körében, — s Belgrádba menjenek át mint magán kirándulók, vagy szívélyes kollégák, de ne mint a szerb-magyar nemzetközi barátkozás hivatalos küldöttei!

A verseczi tűzoltó kongresszus.

A temesvármegyei tűzoltó szövetséget pünkösdi hétfőjén tartotta Verseczen nagy-gyűlését, melyen mintegy 260 tűzoltó vett részt a megye területéről és számosan a szomszéd megyék tűzoltói részéről.

Városunkból K a r n e r János parancsnok vezetése alatt 20 tűzoltó vett részt, mint vendég, a kongresszuson. Vasárnap d. e. a helybeli hajóállomásnál ünnepélyes fogadtatásban részesítették tűzoltóink a Zimonyból, meg Ujvidékről érkező bajtársainkat, zenezővel kísérve őket a városba, majd

kivonultak velök együtt a vasuti állomáshoz.

Útközben Franczföld és Réva-Ujfalva községek tűzoltósága csatlakozott a kirándulókhoz, később pedig a mramoráki és kubiniakkal szaporodott a társaság.

Verseczen leirhatatlan lelkesedéssel fogadták őket, s ott a többi vidéki tűzoltókkal együtt imponáns menetben, zenezővel, a verseczi közönség beláthatlan tömege között vonultak be a virágokkal és szőnyegekkel dúsan feldiszipált házsorok között a városba, s csakhamar kezdetét vette az ismerkedés, a mely kedélyességben páratlan volt a maga nemében. Vacsora alkalmával a városi főjegyző, Weiffert Károly mint polgármester-helyettes üdvözölte a vendégeket, a mely szónoklatot még számos felkészült követte.

Alig volt idejük a tűzoltóknak a pihenésre, már kora reggel talpon voltak, mert a verseczi tűztoronyban tüzet jeleztek a barangok.

A gyorsan kivonult verseczi tűzoltóság azonban, a helyszínén szintén megjelent vidéki tűzoltók s különösen a legelsőbb megjelent panesovaiak segítségével rövid idő alatt lokalizálta a tüzet.

Majd ezután gyülekeztek a kongresszusra, melyen a szövetséget érdeklő ügyek tárgyalattak.

Ezt követte a közös gyakorlatok tartása, melyen az összes tűzoltók részt vettek és daczára a szakadó esőnek valamennyi szergyakorlatot elvégezték, a több ezerre menő néző-közönség élénk tetszése közepette. Az első díjat a buziási, a másodikat a t.-kubini tűzoltók nyerték el.

Délután 1 órakor bankett volt tiszteletükre, melyen a polgárság köréből is nagy számmal voltak jelen. K o v a c h i c h megyei árvaszéki elnök, a szövetséget elnöke remek felkészítőt mondott a királyra, mire megkezdődött a bajtársak vidám és szellemes felkészítőinek sora, amely csak késő este, a bál kezdetekor ért véget.

Panesovai tűzoltóink a délutáni vónattal visszaindulván, az esteli mulatságon már nem vehettek részt, de az addig tapasztalt tanulságos látványokat és a lelkes fogadtatást sokáig nem fogják elfeledni.

verték volna s csak akkor tért magához ámulatából, mikor a méltóságos asszony megszólította:

— Nos, megértette ön a választ, uram?

— Barla István meghajította magát, vette a kalapját s azt felelte:

— Megértettem, asszonyom s nem is felejttem el soha! . . .

II.

Az ideális lelkületű poéták azt szokták ugyan mondani, hogy igazán szeretni az életben csak egyszer lehet, de hát ez mese és egyszerűen nem igaz. Lehet biz azt többször is, a mire elég példa van, köztük a Barla István uré is, a ki a történetek után egy pár évre megnősült s úgy elfeledte az egész méltóságos familiát, mintha soha nem is járt volna náluk — leánykérőbe.

Az élete sorjában is nagy változás állott be. Nehezen, de szorgalmával elvégre is felkapaszkodott a hivatalos lajtórja fokain s ma egyike a vármegye oszlopos tisztviselőinek. Vagyonos, gazdag és tekintélyes ember.

A méltóságos familia ellenben tönkrement, a Szemerjaiék háza udvarán megütötték a dobot s ennek szomorú pergését meghallotta Barla István is.

— Ha lehet s a mennyit tudok, segíték rajtuk! — szólott Barla a feleségéhez, kinek elbeszélte a történeteket.

— Hogyan, Szemerjaiékon segítesz? — kérdezte a felesége, egy szépséges csepp asz-

zonyka s babonás szeretettel, az igazi szerelem bohokás féltékenységével nézett az urára, mintha a szeméből és a tekintetéből kiolvadni akarná, hogy Pista még most is szereti Adrienne kisasszonyt.

— Ugy van, segíteni akarok az elesett özvegyen s a koldusbotra jutott, dolgozni képtelen leányon, a mint ez egy becsületes emberhez illik! — válaszolta Barla s homlokon csókolva nejt, ment az árverésre.

Hideg, téli idő volt, téli zuzmarás köddel s a méltóságos familiát most akarták kidobolni a házból az utcára. Elkelt már minden, a földek, a felszerelések, a jószágok, csak a ház és a butorok voltak hátra. Épen azokra került a sor s a méltóságos asszony a leányával már ott állott az ajtóban, hogy távozzanak belőle, mikor megjelent a végrehajtó előtt Barla István ur s mint legtöbb ígérő, megvette az egészet.

És ekkor fesztelenül, minden gondolkodás nélkül oda lépett Szemerjaiéhoz, meghajította magát előtte és azt mondta neki tiszteletteljes, őszinte hangon:

— Asszonyom, rendelkezék itt ezentul is mindennel úgy, a mint rendelkezett eddig. A kölcsönt akkor fizetik vissza, a mikor majd lehet.

A méltóságos asszonynak tele lett a szeme könnyel s kéréleg, esdeklőleg nézett a leányára.

— Nos, Adrienne?

H i r e k.

Bírói kinevezések. A király dr. M o t t l Lajos temesvári kir. törvényszéki aljegyzőt a temes-kubini-, U z o n y i Géza debreczeni táblai tanácsjegyzőt a nagybecskereki kir. járásbíró-ságokhoz albirákká, S z e n t t a m á s y Mihály teregovai kir. albirót pedig a fehértemplomi kir. ügyészséghez alügyészsé nevezte ki.

Küldöttség a minisztereknél. A tanító-gyűlés küldöttsége tegnap utazott Budapestre, hogy a közoktatási és kereskedelmi minisztert a nagygyűlés tartamára meghívják városunkba. A küldöttség tagjai: M a t t a n o v i c h Adolf polgármesterünk, K a r n e r János tanító és Sehenk Jakab, a tanító-egylet elnöke. Önként csatlakozott a küldöttséghez Obradovics Sztójko és Winterfeld János.— A küldöttség reméli is, hogy Wlassics és Dániel ellogadják a meghívást és személyesen lesznek jelen a nagy-gyűlésen, és így szép ünnepségnek néz elébe városunk a miniszterek fogadása alkalmából.

Hitközségi élet. A róm. kath. hitközségi egyháztanácsi tagok választása alkalmával egyhangúlag meg választattak: ifj. B a u e r Ferencz, C h r i s t i a n Antal, G o l u b Ivó, M a r t i n Imre, W i e d m a n n Mihály, W r a n y Cosmos, M a t t a n o v i c h Adolf, R o d o s z a v l j e v i c s Károly, K i s s Endre és ifj. C h r i s t i a n Alajos rendes tagokul, J a n c s o k Károly, R o m e s e v i c s József, L u n c z Alajos és A m b e r g József pótagokul. A megválasztottak névsorából kitűnik, hogy a r. k. hitközség intézői lasankint a magyar elemre is kezdenek figyelemmel lenni. Jellemzőnek tartjuk az egyházközségi életre nézve azon különös tény, hogy körülbelül 1800 adóköteles tag közül csak 212-nek volt választási joga és ezek közül is csak ötvenen éltek szavazási jogukkal. — Erre különben még visszatérünk.

Eltávozott ispán. A m á s s y Mihály panesovai kincstári urad. ispán tegnap adta át hivatalát utódjának, Géczy Árpádnak s még az nap délután elutazott Lugosra, ahová még a mult hónapban áthelyeztetett.

Elmaradt közgyűlés. A „Gromon-Dezső magy. ny. terjesztő-egyesület“ május hó 30-ára kitűzött közgyűlése megtartható nem volt, mert 30 tag sem jelent meg. Az alapszabályok értelmében a most már június 5-én tartandó közgyűlés, a megjelenő tagok számára való tekintet nélkül, határozatképes lesz.

Uj lapok. „Kikindai Ujság“ czim alatt új hetilap jelenik meg Nagyikindán. A lap egyik szerkesztője G e l e j i Erigyes, ki a „T. K.“ kötelékéből lépett ki. — A másik hetenként 2-szer megjelenő új lap pedig Lugoson fog megindulni június 1-től kezdve „Délvidéki Lapok“ czimmal. Szerkesztőjeként K u n é r y Kálmán szerepel. — Mindkettő csak társadalmi kérdésekkel szándékozik foglalkozni.

— Gyerünk innen, anyám! — válaszolt a leány s büszkén, hátraszegett fejjel, vissza sem tekintve távozott a lakásból.

III.

Az idő és az élet mostohasága megemészt mindent: haragot, gyűlöletet, barátságot és szerelmet, de az emlékezetet megölni nem tudja, arra nem képes. —

Szemerjai Adriennek is csak ez maradt meg akkorára, mikor évek mulva haza került a fővárosból, a hol eltemette először az anyját, az öreg méltóságos asszonyt, azután a büszkeségét, a becsületét, végül a szépségét, hogy most mikor szülővárosának közkörházában fekszik az ágyon, úgy néz ki, mint egy összetört báb, egy viharrongálta rom.

Hanem gondolkodni még tud, Barla Pistára visszaemlékezni képes, sőt azt is tudja, hogy ennek az embernek elégtétellel tartozik.

Kikéreti, kihívhatja magához a kórházba s mikor az erős ember megáll az ágya mellett, akkor végig mutat magán, halovány, beesett arcán, csapzott fártein s rekedt, fájdalmas hangon mondja:

— Látja? . . . Ugy-e megbűnhődtem nagyon? — s azzal visszahanyatlik párnái közé.

És nem eresztí el Barla Pista kezét, hanem a szívéhez szoritja, erősen, görcsösen, sokáig, a mig elszenderedik s álomra hajlik a feje.

Bibó Lajos.

Leköszönt az állásáról. A pancsovai r. cath. egyházközség érdemes karmestere: **Re nger Frigyes** lemondott állásáról, mert hasonló minőségben a csehországi Aussigba választották meg.

Dán író a Végvidéken. Érdekes vendége volt f. hó 27-én a Végvidéknek. **Scuma cher Sándor** a dán írói egyesület titkára s a magyar Kisfaludy-Társaság kültagja Kopenhágról tanulmányozás céljából e vidéken utazott s különösen a Vaskapu munkálatait tekintette meg nagy érdeklődéssel.

Uj beosztás. A földmivelésügyi m. kir. minister a filloxera által elpusztított szőlők felújításának előmozdításáról szóló 1896: V. t. cikk végrehajtása s a szőlőmivelés terén fokozódó igények kielégítése érdekében a szőlészeti és borászati felügyelőségi kerületek számát 21-ről 27-re szaporította. Az új beosztás szerint **Pancsova** th. város és Torontálvármegye területe a XXVII. szőlészeti és borászati felügyelőség kerületébe tartozik, melynek székhelye **Szabadka**. A kiknek ezen felügyelőséggel dolguk van, azok forduljanak tehát oda, **Dezső Miklós** szőlészeti és borászati felügyelőhöz.

A debreczeni dalárda visszatérése. Mult vasárnap tértek vissza a debreczeni dalárdisták több hétre terjedő törökországi útjokból. Bázis-szig hajón jöttek s onnan Temesváron át utaztak haza. Verseczen éppen a tüzoltók fogadtatása folyt a pályaudvaron, mikor a debreczeniek vonata berobogott. A versecziek felhasználták az alkalmat és szívélyes ovációkban részesítették a debreczenieket. A verseczi dalárda üdvözlő beszéddel és énekkel lepte meg őket, amit amazok hasonlóval viszonzottak, mire a vonat örömrivalgások között tovább robobott.

Évi közgyűlés. A „Pancsovai Népkönyv-Egyesület“ szerdán, június hó 1-én délután 4 órakor tartja meg rendezésvégi közgyűlését a városháza nagy termében. Ezen közgyűlésen az elnökség, a választmány és a női bizottság választása is napirenden van.

Olcso színház. Mint egy szűkszavú meghívó jelenti, az ideai tanév befejezésének emlékére Pancsován 1898 évi június hó 5-én a Brock-féle házban **gyermek-színház** lesz, amely alkalommal előadatik a „Játszunk szindarabot“ „A derék fiú“ és „Goldstein Számi“ című vígjáték, illetve bohózat. Kezdeté délután 3 órakor. Kedvezőtlen idő esetén az előadás június 12-dikére halasztatik. Helyárak 8 kr., 6 kr., és 3 kr., amelynek folytán remélhető, hogy a gyermek-színház igazgatósága nem fog segélyért folyamodni a „Gromon-egylet“-hez.

Modern provokálás. Egyik helybeli polgártársunkhoz beállított egy ügyvéd-segéd a végrehajtóval, valami tartozás miatt foglalni. A végrehajtást szenvedett azt mondta, hogy majd holnap rendezi az ügyet. Csakugyan másnap felkereste két úri ember az ügyvéd-segédet, a ki rögtön irni kezdte a nyugtát, mert azt hitte, fizetni jöttek az illetők. Azonban legnagyobb meglepetésére a két úr lovagias elégtételadásra hívta fel a fiatal embert, a foglalás miatt. A segéd, feltalálta magát, s azt válaszolta, hogy az illetőnek „elintézetlen“ — adóssága lévén, míg azt nem rendezi, ő nem ad elégtételt. — Az esetet azért említjük fel, mert mint halljuk a városi adóügyi tanácsnok városzerte beszűntette az adóvégrehajtást, mert fél a tömeges provokálástól.

A tanítók és a socializmus. Az aradi tanító-egylet közgyűlésén elhatározta, hogy felír a kormányhoz az iránt, hogy a tanítóképzés államosítottassék és a tanítók esküdjének meg az alkotmányra, mert e kérdések törvényhozási rendezése által a socializmus terjedése nagyban akadályoztatnék.

Majális az erdőben. Vig zenétől és jó kedvtől lesz hangos vasárnap a vojloviczi erdő, ahol ekkor tartják meg a starcsovai tüzoltók évenként szokásos majálisukat. Az erdei mulatságot este fényes tűzijáték fejezi majd be, amely után a közönség a starcsovai Feszt-féle nagyterembe vonul be zenekísérettel mellett a valószínűleg kiváló kivirradtig tartó táncmulatságra. — E tüzoltó majálisoknak Pancsován is jó hírnevük van s így amint az előző években, úgy az ideán is bizonyosan számosan fogják felkeresni Pancsováról.

Bérekcsik vizsgálata. A bérekcsik felett szokásos szemlét már megtartotta **Le styan-**

s z k y János rendőrfőkapitány az egész rendőrtisztviselői s őrmesteri kar jelenlétében. A szemle — mint értesülünk — a bérekcsitulajdonosokra meglehetősen kedvezőtlen volt, mert a főkapitány közülök még azokat is új bérek-csi beszerzésére utasította, akiknek kocsiján csak egy zár, vagy csavar volt elromolva. — Hosszú idők óta ime itt van a rendőrség első olyan ténykedése, amely a közönség érdekében történt volna, de az is — tulle a czélon.

Jégeső és vihar. A tegnapelőtt Pancsován volt hatalmas jégesőhöz és éjjeli viharhoz hasonló vonult végig a múlt héten **Mehádián** s a vele szomszédos községekben is. A galambtojás nagyságú jég, mely 18 cm. vastag réteggel borította a földet, elpusztította a szép fejlődésnek indult szőlőt és vetéseket.

Talált kincs. Na y öröm érte szombaton özv. **Dragojovác** **Piada** starcsovai lakost. Amint ugyanis udvaráról a múlt heti záportól felgyülemlött víz levezetéséhez utat egyengetett, egyszer csak a kapójának vége egy kemény csomóban megakadt. **Dragojovác** **Piada** rögtön kiemelte a nem várt akadályt s akkor látta nagy meglepetve, hogy a „starcsovai csomó“ tömördek régi ezüst pénzzel telt vasedény. A szerencsés találó az esetről azonnal jelentést tett a községi előljárásának, amely a talált pénzeket még azon napon beszállította **Jablonszky Miklós** főszolgabíróhoz Pancsovára. Amint itt hivatalosan megállapították, a több mint 1000 drb. ezüst pénz a 14—15 századból származik. A talált pénzből törvényeink szerint $\frac{2}{3}$ -ad lesz özv. **Dragojovác** néé, mint tulajdonos és találó s egy bizvást elmondhatja, hogy neki — boldog pünkösde volt.

A szakadárak gyűlése. A „Krássó-Szörénymegyei tanító egyesület“ — melynek tagjai az el-zakadást előtt a „Délmagyarországi tanító-egyesület“-hez tartoztak, ez idei közgyűlését **Resiczán** tartja. Az előkészületek fogantatására a helyi bizottság már megalakult. A közgyűlés június hó végén lesz megtartva.

Elverte az eső. A „Pancsovai lövész-egylet“ — amint azt már jeleztük — pünkösde-hétfőjén tánc-estélyt akart rendezni az egylet összes helyiségeiben. Ez a mulatság azonban a hétfőn volt kedvezőtlen esős idő miatt bizonytalan időre elhalasztatott.

Hamis forintok. Az ország minden részében fedeztek fel a postahivatalokban hamis ezüst forintokat, melyek mind egyforma veretűek. Arról lehet megismerni őket, hogy osztrák veretűek, 1879. sorszámúak vannak el látva s szürke színükkel és elmosódott nyomásuk által feltűnőek, és valamivel könnyebbek is, mint a valódiak. A nyomozás fonalai a délvidékre vezetnek s **Pancsova** környékén kell valahol lenni a hamisítás székelyének.

Megváltozott okmánybélyegek. A még csak 1891-ben behozott okmánybélyegek formáját ismét megváltoztatja a miniszter. A változtatást ezuttal a koronaértékben való kötelező számításnak közelgő határideje teszi szükségessé. Az új bélyegek használata f. évi július hó 1-én kezdődik, de azért a mostanit is fel lehet ragasztani július hó 31-ig.

A fürdés áldozatai. Valóban megrázó szerencsétlenség történt a múlt hét végén a **Zimony** mellett fekvő **Bezenicza** községben. Amint onnan írják, az ottani szerb tanító fürdőni vitte tanítványait a községhez közel eső Szávába. A vizgázatlan gyermekek közül többen oly mélyen mentek be a folyó medrébe, hogy a hullámok árja elsodorta őket. A gyorsan alkalmazott mentési műveletek azonban a sir szélén álló szerencsétlen gyermekeket kimentették a négy kivételével, akik a hullámsírban lelték halálukat. A tanító iránt ropant nagy az elkeseredés **Bezeniczán**.

Körképek a világból. Pancsován, a **Manyk-féle Gromon-útczái** sörházban érdekes kiállítás látható néhány nap óta. **Albach**, a kiállítás igazgatója igazán remek kivitelű körképekben mutatja be az egész világ nevezetesebb tájait s városát, az ezeréves kiállítást s bandériumot, sőt ezenkívül hallható e művészeti kiállításon **Edison** hírhedt fonografja is. — **Midőn** azonban e körülményeket regisztráljuk, egyidejűleg nem hallgatjuk el a fölötti méltatlankodásunkat, hogy **Albach** úr hirdetéseit magyar nyelven nem teszi közzé, már pedig ez illő volna Magyarországon s különösen olyan városban, ahol magyarok is laknak.

Előléptetések. A vallás és közoktatásügyi m. kir. minister **Vajda** a **Károly** fehértemplomi-, és **Kuts István** n.-kikindai főgymnasiumi, illetve főreáliskolai tanárokat a VIII. fizetési osztály 3. fokozatába előléptette.

Áthelyezés. A m. kir. igazságügyiminister **Brassován** **Szilárd** helybeli kir. járásbírói irnokot a temesvári ítélő táblához helyezte át.

Önkéntelen turisták. Azok a sportfér-fiak, akik messze vidékre szoktak járni hegy-mászás végett, itt helyben is kielégíthették a múlt héten abbéliszenvedélyüket, ha kirándultak a volt „Pasztirka“ vendéglő épülete elé. Ott ugyanis a két hét előtt dühöngött szél-vihar oly nagymennyiségű szemetet hordott össze az aszfalton, hogy egész kis hegység emelkedett belőle. A járó-kelő közönségnek a Legyi levegő miatt kedvenc kiránduló helye volt ez a kis Tátra, s jórészt széjjel is taposták, s szoknyájokon haza hordták, míg visszamaradt csucsait a pünkösdi ünnepek zápora mosta le a sima aszfaltról. Azt mondják, hogy a rendőrségnek tudomása volt erről, de a háztulajdonos — városatya.

Megégott gyermek. **Gizellafalva** temesmegyei községben **Lau cz Ádám** földmivelő háza ismeretlen okból kigyuladt. A tűz ugyan szerencsésen eloltatott, azonban a károsult 8 éves leánykája a lángokban lelte korai halálát. A szülők fájdalma leírhatatlan.

Késelő bockoros. **Hetfőnd. u. Koláro v** **Illés** pancsovai bockorossegéd megunvána munkaszünetet, dologra vágyott. Minthogy azonban bockorsziji nem volt a közelében, előrántotta a Patriárcha útczában máskáló **Gyorgyev Zsivó** nevű 19 éves süketnéma suhan-czót s késével annak akart a hátából bockorszijiát hasítani. Már a működést **Koláro v** meg is kezdte volt a szegény **Zsivó** hátán, amikor azt kezéből kiszabadították. A szenvedélyes bockoros ezután a rendőrség elé került, ahol azzal védekezett, hogy **Gyorgyev** azért késelte meg, mert ez őt kövel dobálta, majd kalapját pedig a sárba taposta. **Gyorgyev** sérülése, amint a német nyelven szerkesztett orvosi látletben olvassuk, egyelőre könnyű természetű.

Bánya szerencsétlenség. Az animai kö-szénbányában sajnálatos baleset történt, melynek négy emberélet esett áldozatul. Ugyan mint négy bányamunkás a tárnába leereszkedett, a kötél elszakadt és a szerencsétlenek, kik mind családapák összeváltott tagokkal halva kerültek el a tárnafenekén. A vizsgálat megindított.

A halvaszületett fecske.

Mikor jogász koromban a budapesti tud. egyetemre kártyázni s a mindenkori kormány ellen tüntetni eljártam, egy véletlen alkalommal bevetődtem egyik pápaszemes filozopter tanár unalmas előadására.

Ettől a jobb sorsra méltó úrtól hallotam ekkor, hogy minden „eszés társas lény“-nek, ami alatt valószínűleg az embert akarta érteni, van szenvedélye.

Bár én mindég keveset hittem a filozofia igazságaiban, ezt az egy törvényt elhittem akkor s elhiszem most is, mert gyakran érezem nyilvánulásait.

Igy legközelebb szerkesztőimnek azon skandalózus magatartásában éreztem, hogy nem akarnak előleget adni.

De ismerem igazságát jó magamról is, mert nekem is van szenvedélyem és pedig az, hogy ha valahová elhajt a sors, tekintettel a váltó-leszámitolás kiváló intézménye iránti különös rokonszenvemre, legelső sorban a „Bank“ „Szövetkezet“ „Takarékpenztár“ s más, efféle, a jó reménység fokához elvezető czéggfőiratok kötik le figyelmemet.

Ez az ellenállhatatlan szenvedélyem természetesen kitört rajtam Pancsován is s amikor egyik pirkadó reggelen a fizetetlenül hátrahagyott éjjeli számlám a szükséges egyenleg beszerzése fölötti gondolkodásra indított, elindultam a szürkülő pancsovai utczákon tanulmányozni azokat a czéggfőiratokat, amelyekben nekem oly nagy kedvem telik.

Alig tettem néhány lépést, szemeim már is egy ily biztató csillagra szórták sugaraikat. Kezdetben hihetetlennek tetszett, mert egyedül csak magyarral ragyogott és pedig e szavak fényében:

„Pancsovai Kereskedelmi Bank és

Takarékpénztár Részvénytársaság.”

Először zsebemre, majd homlokomra, aztán egy arra bandukoló magános úr fejére ütöttem. Mert örültem, végtelen örültem afölötti örömben, hogy Pancsováb meg van az első magyar különös cégfőirat, mely a „Gromon-egylet” mozgalmanak köszöni világrajöttét.

Hazafias lelkesedésem azonban ennél a Petőfi-féle szamaras juhászokodásnál nem állott meg, hanem arra a nagylelkű áldozathozatalra is indított, hogy ennél a pénzintézetnél nem fogok boldogítani, illetve bolonddá tenni egyetlen „kedves barátot” sem.

A jó példaadás okáért pedig rögtön megírtam még ott a helyszínén a „Végvidék” 1-ső száma részére a következő újdonságot:

Az első fecske. A „Gromon-Dezso magyar nyelvterjesztő egyesület” azon mozgalmanak, amelyet a cégfőiratok megmagyarosítása iránt indított, kezd eredménye lenni. Amint ugyanis a Gromon-utczán látjuk, a „Pancsovai kereskedelmi bank és takarékpénztár részvénytársaság” legújabbán kizárólag magyar cégfőírást alkalmazott. Amidőn e kétségteletül hazafias ténykedésért a nevezett pénzintézetet őszinte örömmel üdvözljük, egyúttal buzgó követésre hívjuk fel a többi pénzintézetek igazgatóit s általában kereskedelmi és ipari üzleteink összes tulajdonosait.

Szombaton, amikor zsebemben a prolongált váltók . . . azaz, hogy a „Végvidék” első számának kéziratával, a közvélemény egy új gyártójának önérzetével lépkedtem a Gromon-utczán s már a „Pancsovai kereskedelmi Bank és Részvénytársaság” helyisége elé értem, az első magyar különös cégfőiratban akartam megfüröszteni szememnek boldogságtól vibráló sugarait — azonban mit látok.

A szép, magyar bangzású „Pancsovai Kereskedelmi Bank és Takarékpénztár Részvénytársaság” főirata mellett valami ismeretlen kéz erejének hatása alatt már ott fényeskedtek a következő főírárok is:

„Pancsovaer Commercial Bank &

Sparcassa Actien-Gesellschaft”, majd mellette:

„Панчевачка Комерцијална Банка

и

Шредовничко Деловничко Друштво.”

Leirhatatlan volt elkeseredésem, láttára e hivatlan jelenségeknek. Gondoltam megtorlással véres napokra, óriási antodaféra, képviselőházi interpellációkra.

Mert végtelenül sajnálkoztam — az első fecske halvaszületésén . . .

. . . Hanem vannak még váltóblanketták a világon s eljön még a nap, amikor számolunk, illetve leszámítolunk bosszúból!

Imriske.

Kiadótulajdonos: Feymann Gyula.

Nyomatott Vig Simon gyorsajtóján.

Röder M.
gyakorló orvos — Fogspecialista
BUDAPESTRÓL.

Van szerencsém a t. közönség b. tudomására hozni, hogy Pancsovára megérkezve, fogorvosi gyakorlatomat érvényesíteni óhajtom

fogoperálás és plombirozással,

melyet a mai kor kívánalmait szerint a legjobb kivitelben kész vagyok teljesíteni.

Műfogakat természetesen készítek.

Különösen figyelmébe ajánlom a nagyérdemű közönségnek az általam feltalált Röder-féle foghúzó műszert, mely minden fájdalom nélkül, a legkisebb foggyökeret is eltávolítja.

Szájbetegségek gyökeresen gyógyíthatnak. Rendelek: d. e. 9 órától d. u. 2—6-ig.

Lakasom a „Trombitás” sz. Irodában
1 sz. szoba.

Selyem-damasztok 75 krtól

4 frt 65 krig méterenként és selyem brokátok — saját gyárámból fekete, fehér és színes 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos, kockázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban stb.) Ruhák s blousokra a gyárból! **Privat fogyasztóknak postabér, vámentesen s hához szállítva. Minták postafordultával.** Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

HENNEBERG G. selyemgyárai, Zürichben.

(cz. és kir. udvari szállító.)

436. sz.

kir. végrh. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az antalfalvi kir. járásbíró-ságnak polg. 3751/1898sz. végzése által Ivánkovics Károly szegedi lakos valamint a többi alap-és felülfoglaltatók javára, Gergelyi László antalfalvai lakos ellen 50 frt tőke, ennek 1897 évi ápril hó 27-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj, — eddig összesen 15 frt 04 kr. perköltés, 2 frt árverés kifizési követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 365 frtba becsült butorneműből álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az antalfalvi kir. bíró-ságnak polg. 4147/1898. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, Antalfalván adós lakásán leendő eszközésére 1898. évi június hó 7-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitézetik és abhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Antalfalván, 1898. évi Majus hó 24-én.

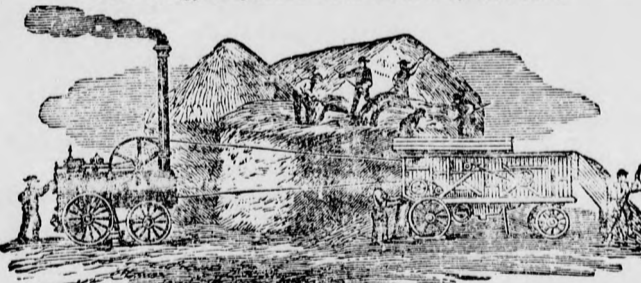
Gunics Béla,

kir. bírósági végrehajtó.

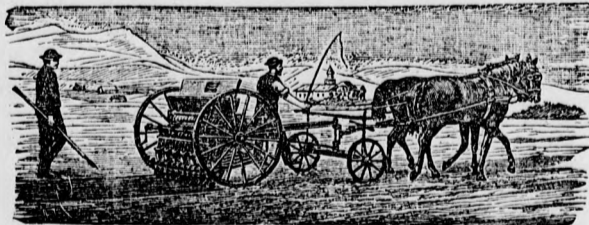
Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek 2^{1/2} és 12 lóerőig, továbbá járgány-cseplőgépek, tisztító-rostak, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyújtók.

„COLUMBIA” legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok.

Egyetemes aczél-ekék 2 és 3 vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kiadatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik küszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékű utaztat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).

Hirdetések e lapban czélszerűen terjednek!

Védjegy. Védjegy. Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújság, savanyu, felbőffőség, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomorultérhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorhoidáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valodiságát bizonyitom”.

A **Máriaczelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Pancsován: Bauer Ferencz Dollován: a Gyógyszertárban.

Mindennemű
nyomatatványt
 pontos és csinos kivitelben legolcsóbban készít
VIG SIMON, Pancsován.